

s. biskup Józef Staniewski opowiada o ważnych wydarzeniach z 7-letniego okresu swojej posługi biskupiej. Minęło już 7 lat, jak rektor i wykładowca Wyższego Seminarium Duchownego w Grodnie przyjął święcenia biskupie. Z tej racji biskup pomocniczy i wikariusz generalny diecezji grodzieńskiej Józef Staniewski wspomina siedem ważnych wydarzeń z tego okresu.

†

1. Wizyta ad limina Apostolorum.

W dniach od 31 stycznia do 7 lutego 2018 roku w Watykanie miała miejsce 4. w historii Kościoła na Białorusi wizyta biskupów ad limina Apostolorum.

„Po raz pierwszy w życiu brałem udział w takim wydarzeniu. Wraz z innymi biskupami naszego kraju udaliśmy się do Następcy Świętego Piotra, aby dać wyraz żywej wspólnoty ze Stolicą Piotrową oraz kolegalnej odpowiedzialności za Kościół powszechny. Wizyta «ad limina» jest zawsze szczególną lekcją eklezjologii, głębokim doświadczeniem Tajemnicy Kościoła. Jest ona też znakiem owej komunii, która polega na przenikaniu się wzajemnym Kościoła powszechnego i Kościołów lokalnych. Jest to wyjątkowa okazja, by podzielić się doświadczeniem i bagażem naszego Kościoła, ale także, by będąc u grobów apostołów, zaczerpnąć duchowego bogactwa”.

2. Spotkania z młodzieżą.

Udział w Światowych Dniach Młodzieży w Krakowie (2016 r.) i Panamie (2019 r.).

„Cenię sobie spotkania z młodymi ludźmi, gdyż jak mówił św. Jan Paweł II, który zainicjował Światowe Dni Młodzieży i był ich wiernym przyjacielem: «Kto z kim przestaje, takim się staje». Trzeba być obok młodych ludzi. Troskę tę wykazywał święty Papież, który był wykładowcą na uniwersytecie, spędzał wakacje z młodzieżą, znał ich problemy. On rozumiał młodego człowieka. Dlatego trzeba być z młodzieżą. Wysłuchać. Zobaczyć ich ból, tęsknoty, pragnienia. Papież Franciszek w adhortacji apostolskiej «Christus vivit» (Chrystus żyje) wyraził opinię, że Kościół powinien być solidarny z cierpieniami młodych i towarzyszyć im w trudnym losie. Młodzież jest przyszłością narodu. Jakie będzie jej wychowanie, taka będzie przyszłość danego kraju, Europy, świata oraz Kościoła”.

3. Srebrny jubileusz diecezji grodzieńskiej.

W dniach 24-26 maja 2016 roku w Grodnie odbyły się obchody 25-lecia powstania diecezji, połączone z Krajowym Kongresem Eucharystycznym.

„Z wielką dumą mogę powiedzieć, że należę do grona tych osób, którzy byli świadkami powstania naszej diecezji. Stałem u samych początków tworzenia struktury lokalnego Kościoła, najpierw jako seminarzysta, potem już jako kapłan. Obchodząc pierwszy taki jubileusz diecezji i jej biskupa, wyrażaliśmy Panu Bogu wdzięczność za tych wszystkich ludzi, którzy wnieśli swój wkład w tworzenie nowej historii, a z którymi szliśmy wspólną drogą. Była też to okazja, by spojrzeć w przyszłość, by jeszcze z większą starannością głosić Ewangelię. Ustanawiając w 1991 roku nową diecezję Ojciec Święty Jan Paweł II miał wielkie pragnienie dopomóc nam w dalszym rozwoju życia Kościoła, którym my jesteśmy, a tym samym do pogłębienia naszej nadprzyrodzonej więzi z Chrystusem Zmartwychwstałym, który przez Ducha Świętego tworzy nas jedną rodziną dzieci Bożych”.

4. Doświadczenie ubóstwa.

Na zakończenie Nadzwyczajnego Jubileuszowego Roku Miłosierdzia w 2016 roku Ojciec Święty Franciszek ustanowił w Kościele katolickim Światowy Dzień Ubogich.

„Było mi dane wielokrotnie spotykać się z ludźmi biednymi i nie mającymi stałego miejsca zamieszkania. Razem z pracownikami instytucji charytatywnej «Caritas» niejednokrotnie odwiedzaliśmy noclegownie. Miałem okazję spożyć świąteczny posiłek z biednymi w stołówce, którą prowadzą siostry nazaretanki w Grodnie. Jak podkreślał Papież Franciszek w swoim ostatnim orędziu na IV Światowy Dzień Ubogich, nie możemy czuć się «w porządku», gdy członek naszej rodziny ludzkiej jest zepchnięty na tyły i staje się cieniem. Krzyk milczenia wielu ubogich musi docierać do Ludu Bożego będącego zawsze i wszędzie w gotowości, by dać im głos, aby solidaryzować się z nimi, a także by zaprosić ich do udziału w życiu wspólnoty. Biorąc pod uwagę słowa świętego Grzegorza Wielkiego, ważne jest, aby pamiętać, że gdy dajemy potrzebującym to, co jest im niezbędne, dajemy im to, co należy do nich, a nie do nas”.

5. Srebrny jubileusz kapłaństwa i złoty – życia.

W 2020 roku hierarcha ochodził 25-lecie przyjęcia święceń kapłańskich i 50 rocznicę swoich urodzin.

„Każdy jubileusz jest okazją do wdzięczności wobec Boga za siłę i łaskę do wytrwania, a także wobec ludzi, których postawił na mojej drodze oraz dokonane dobro. Powołanie jest darem Bożej łaski, nigdy prawem przysługującym człowiekowi. Nie można rozumieć kapłaństwa jako zwykłego ludzkiego wyróżnienia, lecz każdy z powołanych ma już u samego początku wypełnić swe serce podziwem i wzruszeniem, wdzięcznością i zaufaniem, a także nadzieją. Dlatego obchodząc swoje jubileusze, nie chciałem zwracać na siebie uwagi, lecz miałem wielkie

pragnienie zwrócić uwagę na tych wszystkich ludzi, którym zawdzięczam życie, wiarę, powołanie, a także na te wszystkie wydarzenia, które stały się moim udziałem”.

6. Spotkania z rodzinami.

□ ***W lipcu 2019 roku obchodzono 25-lecie ustanowienia sanktuarium diecezjalnego w Trokielach.***

„Wciąż w żywej pamięci mam przed sobą tysiące pięknych i szczęśliwych rodzin, które przybyły do sanktuarium Królowej naszych rodzin w Trokielach, by dziękować Panu Bogu za dar Maryi jako naszej Matki. Za każdym razem, gdy spotykam się z małżonkami, pragnę ich zachęcić, by stawiali czoło tym wielkim wyzwaniom współczesnego świata, by nie tracili odwagi i pamiętali, że nie są sami: Chrystus wierzy w nich; Kościół idzie z nimi; ludzie dobrej woli patrzą na nich z ufnością! Jak podkreślał św. Jan Paweł II w adhortacji apostolskiej «Familiaris consortio», każda rodzina jest powołana, by tworzyć przyszłość ludzkości, kształtować oblicze ziemi. W tym niełatwym zadaniu niech wszystkich małżonków wspiera i prowadzi Maryja Panna, Królowa naszych rodzin, która wraz ze swym małżonkiem Józefem doświadczyła w nazaretańskim domu radosnych i trudnych chwil życia rodzinnego”.

7. Wdzięczność Apostolatowi „Margaretka”.

Istotą Apostolatu jest codzienna modlitwa za konkretnych kapłanów.

„Nieustannie dziękuję Panu Bogu za wszystkich członków Apostolatu Modlitwy za Kapłanów «Margaretka». Mogę śmiało powiedzieć, że ta wielka armia wiernych, rzeczywiście postępuje tak, jak zapraszał nas św. Jan Paweł II: «Wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za powołania kapłańskie». Oni wzięli sobie te słowa głęboko do serca i zaczęli się modlić! Podczas spotkań z członkami apostolatu, zauważam, jak im bardzo zależy na tym, by nasi księża byli wierni, roztropni, święci, by prowadzili Kościół bezpieczną drogą do Ziemi Obiecanej – do Nieba. Dzięki ich modlitwie, podejmowanym postom i wyrzeczeniom nasi kapłani mogą poświęcać się służbie innym, realizować rozmaite projekty duszpasterskie, wznosić świątynie”.